

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lifky ve věci žalobce: **A. A.**, st. příslušnost Tunisko, bytem Ř., P., zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem, sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu ze dne 20.4.2016,

t a k t o :

- I. Žalovanému **se ukládá** povinnost vydat do 15 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu ze dne 20.4.2016.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 8.800,- Kč, a to k rukám Mgr. Umara Switata, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou proti nečinnosti správního orgánu podanou dne 4.1.2017 se žalobce domáhá, aby soud žalovanému uložil vydat v soudem stanovené lhůtě rozhodnutí o jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu ze dne 20.4.2016. Uvádí, že žalovaný o jeho žádosti nerozhodl v zákonné lhůtě dle § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Opatřením proti nečinnosti ze dne 22.11.2016 bylo žalovanému uloženo vydat rozhodnutí v dodatečné lhůtě 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno, avšak ani v této době rozhodnutí nebylo vydáno.

Žalobce se žalobou proti nečinnosti správního orgánu domáhá, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnutí o žádosti žalobce o jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu ze dne 20.4.2016.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval dosavadní průběh řízení a uvedl, že se není nečinný, neboť činí úkony nezbytné k vydání rozhodnutí ve věci samé.

K opakované výzvě soudu na současný stav věci a sdělení překážky bránící o žádosti žalobce rozhodnout žalovaný opakovaně (dne 7.9.2017 a 19.9.2017) uvedl, že v nejbližších dnech vydá rozhodnutí ve věci, že prováděl zákonem dané úkony a shromáždil potřebné podklady pro vydání rozhodnutí. Úkony však nijak nespecifikoval, ani je nedoložil, přestože byl k tomu soudem vyzván. Soud tak má za to, že žalovaný ke dni vydání rozsudku o žádosti nerozhodl.

Ze správního spisu plynou následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.

Dne 20.4.2016 podal žalobce žádost o povolení k přechodnému pobytu. Dne 24. 5. 2016 žalovaný provedl šetření dotazem k soudu ve věci trestního řízení vedeného se žalobcem, požádal policii o zaslání podkladů správního řízení ve věci správního vyhoštění žalobce a o prověření informací v místě hlášeného pobytu cizince. Dne 16. 6. 2016 byla provedena opakovaně již 3. pobytová kontrola. Dne 10.11.2016 žalovaný vyzval žalobce k odstranění vad žádosti a to předložením dokladů prokazujících, že je rodinným příslušníkem občana EU. K tomu žalobci stanovil lhůtu 20 dnů a současně usnesením z téhož dne řízení přerušil po tuto dobu.

Dne 22.11.2016 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců opatření proti nečinnosti č. j. MV-14449-2/SO-2016, jímž žalovanému uložila vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ve lhůtě do 30 dnů po odpadnutí překážky, pro níž bylo řízení přerušeno.

Městský soud v Praze žalobu posoudil, přičemž v souladu s § 81 odst. 1 s.r.s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Žaloba je přípustná, neboť žalobce před jejím podáním marně vyčerpal prostředky k ochraně před nečinností nabízel podle správního řádu. Žalovaný nevydal rozhodnutí ve věci ani poté, co mu nadřízený správní orgán uložil jej vydat v dodatečné lhůtě.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že dne 20.4.2016 bylo zahájeno řízení o žalobcově žádosti o povolení k přechodnému pobytu, přičemž žalovaný o této žádosti dosud nerozhodl. Žalobce podal žádost o povolení k přechodnému pobytu přímo žalovanému podle § 69 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, nikoliv prostřednictvím zastupitelského úřadu, a proto se na rozhodnutí o jeho žádosti vztahuje 60 denní lhůta dle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců ve znění do 14.8.2017. Tato lhůta uplynula dne 20.6.2016. V této lhůtě mělo být dle § 169 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vydáno rozhodnutí, nikoli pouze učiněny úkony směřující k získání podkladů pro vydání rozhodnutí. Z obsahu spisu ani z tvrzení žalovaného neplyne, že by v této lhůtě žalobce činil úkony směřující k průtahům v řízení. Žalovaný přerušil řízení teprve po uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí. Jak plyne z § 65 odst. 1 věty čtvrté správního řádu, v případě přerušení řízení se lhůta k vydání rozhodnutí staví již dnem, kdy nastala překážka, kvůli níž bylo řízení přerušeno. Jak vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12.4.2013,

č. j. 5 Ans 4/2012-20 (č. 2871/2013 Sb. NSS), v případě přerušení řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přestává lhůta k vydání rozhodnutí běžet již okamžikem podání vadné žádosti. To však neplatí v případě, že správní orgán vydá usnesení o přerušení řízení až poté, co lhůta k vydání rozhodnutí uplynula. Ke stavení lhůty, která již marně uplynula, totiž z povahy věci nemůže dojít.

S uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu se zdejší soud bez dalšího ztotožnil. Jak plyne z výše uvedeného, lhůta pro vydání rozhodnutí v nyní projednávané věci marně uplynula dne 20.6.2016. Následně sice žalovaný řízení přerušil, avšak přerušení řízení nemělo vliv na běh lhůty pro vydání rozhodnutí, neboť ta marně uplynula ještě předtím. Od 21.6.2016 je tedy žalovaný nezákonně nečinný.

Žalovaný byl nečinný i po vydání opatření proti nečinnosti, neboť žalovaný přerušil řízení pouze po dobu 20 dnů, nikoli do doby předložení podkladů. Opatření proti nečinnosti je nezbytnou podmínkou přípustnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, neboť představuje prostředek nápravy, který je třeba bezvýsledně vyčerpat před podáním žaloby podle § 79 s.ř.s. Soud je oprávněn samostatně posoudit, zda bylo toto opatření vydáno důvodně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2013, čj. 9 Ans 2/2013 – 36). Opatření proti nečinnosti však nebylo pro soud v nyní posuzované věci jediným ani rozhodujícím důkazem o trvající nečinnosti, soud dovodil nečinnost žalovaného již z toho, že nerozhodl do 20.6.2016.

Jelikož soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, uložil žalovanému v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. povinnost vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Lhůtu pro vydání rozhodnutí soud stanovil s ohledem na tvrzení žalovaného, že rozhodne v řádu dní. Soud nedal žalovanému další prostor pro vydání rozhodnutí s ohledem na délku soudního i správního řízení a se zřetelem k zásadě hospodárnosti řízení, neboť v případě zpětvzetí žaloby by z důvodu nečinnosti žalovaného vznikly další náklady řízení.

Výrok o nákladech řízení vychází ze skutečnosti, že žalobce byl v řízení plně úspěšný, a tak mu oproti žalovanému náleží náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce předně uhradil soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Další jeho náklady tvoří odměna advokáta za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení ve věci a podání návrhu ve věci samé. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3.100,-Kč (2 x 3.100 = 6.200). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon (2 x 300 = 600). Odměna advokáta tak činí 6.800,- Kč. Spolu se zaplaceným soudním poplatkem tedy žalobci vznikly náklady ve výši 8.800,- Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. září 2017

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: L. H.